

**Nátěrové hmoty
STANOVENÍ VIZKOZITY**

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Determination of viscosity

Tato norma platí pro stanovení viskozity kapalin, pryskyřic i jejich roztoků, syntetických pryskyřic, pigmentových suspensí, nátěrových hmot i newtonských kapalin pomocí dvou přístrojů, viskozimetru a reoviskozimetru podle Höpplera.

Definice

1. Viskozita (viskozitní koeficient) - je vlastnost kapaliny, která charakterizuje odpor vůči tečnému napětí za podmínek laminárního toku.
2. Dynamická viskozita (η) - je podíl tečného napětí (τ) (tj. síly na jednotku plochy), a gradientu rychlosti (tj. přírůstku rychlosti ve vrstvě vzdálené o jednotku délky).
3. Newtonský tok - kapalina má newtonské chování tehdy, když tečné napětí a gradient rychlosti jsou přímo úměrné, tedy viskozita se nemění s různým gradientem rychlosti.

Měrná jednotka

4. Pro dynamickou viskozitu se používá měrná jednotka Pa.s (tj. N.s.m⁻², tj. m⁻¹.kg.s⁻¹), příp. mPa.s.

Podstata zkoušky

5. Měří se čas průchodu měrné kuličky zkoušenou kapalinou. Kulička se pohybuje nebo protlačuje

měřenou kapalinou naplněnou ve skleněné měrné trubici nebo měrné zkumavce o světlosti větší než je průměr kuličky.

6. Výsledek měření se udává v absolutních jednotkách viskozity. Vzhledem k neneutonskému chování převážné části roztoků makromolekulárních látek, pigmentovaných suspensí a nátěrových hmot, není u těchto kapalin zjištěná viskozita veličinou konstantní, ale hodnotou platnou pouze pro přístroj a podmínky, za kterých byla změřena.

Nahrazuje ČSN 67 3014
z 29.9.1955

05064

-- Vynechaný text --